

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIELSKO, śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Gdańska 95, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LŹÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 304. Uchwała Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1933 r. w sprawie dodatkowego kredytu w budżecie Ministerstwa Przemysłu i Handlu na popieranie eksportu artykułów przemysłowych.

Poz. 305. Uchwała Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1933 r. w sprawie przyznania dodatkowego kredytu w budżecie Ministerstwa Skarbu na popieranie obrotu produktami rolniczymi.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ulgach w spłacie zaległości podatkowych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 1 grudnia 1933 r., Nr. 94, poz. 731).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 listopada 1933 r. o rozszerzeniu granic miasta Brześcia n/Bugiem w powiecie brzeskim, województwie poleskim. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 listopada 1933 r., Nr. 93, poz. 716).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

304.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 1933 r.

w sprawie dodatkowego kredytu w budżecie Ministerstwa Przemysłu i Handlu na popieranie eksportu artykułów przemysłowych.

Na podstawie art. 6 ustawy skarbowej z dnia 28 lutego 1933 r. na okres od 1 kwietnia 1933 r. do 31 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 186) Rada Ministrów przyznaje w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na rok 1933/34 w grupie A. Administracja, część 10 Ministerstwo Przemysłu i Handlu wydatki zwyczajne, w dziale 1, paragrafie 10 „Subwencje” — kredyt w sumie 4.000.000 zł na wydatki, związane z popieraniem eksportu artykułów przemysłowych.

Prezes Rady Ministrów:

(—) J. Jędrzejewicz.

305.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 1933 r.

w sprawie przyznania dodatkowego kredytu w budżecie Ministerstwa Skarbu na popieranie obrotu produktami rolniczymi.

Na podstawie art. 6 ustawy skarbowej z dnia 28 lutego 1933 r. na okres od 1 kwietnia 1933 r. do 31 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 186) Rada Ministrów przyznaje w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na rok 1933/34 w grupie A. Administracja, część 8 Ministerstwo Skarbu, wydatki zwyczajne w dz. 6. rozdz. 1. w nowym § 1 „Popieranie obrotu produktami rolniczymi” — kredyt w sumie 6 000 000 zł.

Prezes Rady Ministrów:

(—) J. Jędrzejewicz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 listopada 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Na podstawie art 1 ust. 2 i 3, art. 2 i 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze reguluje sposób spłaty powstałych przed dniem 1 października 1931 r. zaległości w następujących państwowych podatkach wraz z dodatkami państwowymi i samorządowymi: gruntowym, od nieruchomości, przemysłowym, dochodowym, majątkowym oraz od spadków i darowizn.

§ 2. Ułgi w granicach i na warunkach, określonych niniejszym rozporządzeniem, stosuje się analogicznie do następujących samoistnych danin komunalnych: podatku wyrównawczego dla gmin wiejskich, podatku inwestycyjnego, opłat specjalnych i dopłat drogowych, przyczem:

a) kompetencje urzędów skarbowych w zakresie postanowień § 6 niniejszego rozporządzenia przysługują zarządom związków samorządowych, o ile wartość majątku płatnika nie zostanie ustalona przez urząd skarbowy;

b) kompetencje izb skarbowych w zakresie postanowień § 7 niniejszego rozporządzenia przysługują wojewodom, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydziały (izby) wojewódzkie, a kompetencje Ministra Skarbu w zakresie tych postanowień przysługują Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych;

c) częściowe umorzenie zaległości podatkowych w myśl postanowień § 8 ustęp 1) niniejszego rozporządzenia należy do własnego zakresu działania związków samorządowych, na podstawie obowiązujących przepisów;

d) kompetencje Ministra Skarbu w zakresie postanowień § 10 niniejszego rozporządzenia przysługują Ministrowi Spraw Wewnętrznych, który uprawnienia swe w tym zakresie może przenieść na wojewodów.

§ 3. 1) Za zaległości podatkowe „rolników” w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się nieuiszczone w terminach ustawowych należności podatkowe, dla których za podstawę wymiaru służył przychód lub dochód z nieruchomości gruntowych, lub też wartość majątkowa tych nieruchomości. Do nieruchomości gruntowych nie zalicza się przemysłów, mających związek gospodarczy z posiadłością gruntową, jak gorzelnie, browary, cukrownie, krochmalnie, młyny, cegielnie i t. p.

2) Za zaległości podatkowe „właścicieli nieruchomości budynkowych” w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się nieuiszczone w terminach ustawowych należności podatkowe, dla których za podstawę wymiaru służył przychód lub dochód z nieruchomości budynkowych, lub też wartość majątkowa tych nieruchomości.

3) Za zaległości podatkowe „posiadaczy (właścicieli, dzierżawców i t. p.) przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i innych na zysk obliczonych przedsiębiorstw” w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się nieuiszczone w terminach ustawowych należności podatkowe, dla których za podstawę wymiaru służył przychód lub dochód z tych przedsiębiorstw, przychód lub dochód z obiektów majątkowych, służących do prowadzenia tych przedsiębiorstw, lub też wartość majątkowa tych obiektów. Jeżeli właścicielem przedsiębiorstwa jest osoba prawna, wówczas wszystkie przypadające od niej zaległości podatkowe należy uważać zawsze za zaległości przedsiębiorstwa i oceniać je wyłącznie przy zastosowaniu postanowień niniejszego ustępu.

4) O ile podatek wymierzony został łącznie od nieruchomości gruntowej, budynkowej, przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych lub innych na zysk obliczonych przedsiębiorstw i innych obiektów majątkowych lub źródeł dochodowych, wów-

czas za zaległość w tym podatku przypadającą od „rolników” i „właścicieli nieruchomości budynkowych” należy uważać w rozumieniu niniejszego rozporządzenia tę część zaległości w tym podatku, która proporcjonalnie przypada na wszystkie wymienione poprzednio obiekty majątkowe i źródła przychodowe i dochodowe, z wyjątkiem przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych lub innych na zysk obliczonych przedsiębiorstw.

§ 4. 1) Spłatę określonych w § 1 niniejszego rozporządzenia zaległości podatkowych, a przypadających od rolników i właścicieli nieruchomości budynkowych (§ 3 ustęp 1, 2 i 4), które są lub zostaną zabezpieczone hipotecznie na ich majątku nieruchomym, rozkłada się z urzędu na 20 równych rat półrocznych, od 1 stycznia 1935 r. począwszy, za opłatą odsetek za odroczenie w wysokości 4½% w stosunku rocznym, licząc od dnia 1 października 1933 r.

2) Kary za zwłokę oraz odsetki za odroczenie, przypadające od wymienionych w ustępie 1) zaległości, za okres od dnia ich powstania do dnia 30 września 1933 r. włącznie, umarza się.

§ 5. 1) Prawo ratalnej spłaty, wynikające z postanowień ustępu 1) § 4 niniejszego rozporządzenia, o ile chodzi o spłatę zaległości podatkowych, korzystających z przywileju pierwszeństwa, przysługuje zainteresowanemu płatnikowi bez względu na wysokość obciążeń hipotecznych, figurujących na ich majątku.

2) Prawo ratalnej spłaty, wynikające z postanowień ustępu 1) § 4 niniejszego rozporządzenia, o ile chodzi o spłatę zaległości podatkowych nie uposażonych w przywilej pierwszeństwa, przysługuje zainteresowanemu płatnikowi tylko wtedy, jeżeli zaległości te łącznie z poprzedzającymi je wpisami znajdują zabezpieczenie w pełnej wartości szacunkowej majątku nieruchomości płatnika.

3) Zaległości podatkowe, niezajmujące łącznie z poprzedzającymi je wpisami zabezpieczenia w pełnej wartości szacunkowej majątku nieruchomości płatnika, korzystają z ulg określonych w § 8 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. 1) Dla oceny wartości majątku nieruchomości płatnika (§ 5) miarodajny jest stan obciążeń tudzież szacunek majątku z dnia 1 grudnia 1933 r., o ile w tym dniu zaległości podatkowe, korzystające z ulg, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, były na tym majątku już zabezpieczone. W wypadkach, gdy zaległości te zostaną zabezpieczone po tym dniu, miarodajny jest stan obciążeń oraz szacunek w dniu dokonania wpisu hipotecznego.

2) Wartość majątku ustalają urzędy skarbowe.

3) Wartość obiektów majątkowych, które w swoim czasie oszacowane zostały przez instytucje kredytu długoterminowego, przyjmuje się w wysokości szacunku dokonanej przez te instytucje, przyczem szacunki dokonane po 1 stycznia 1931 r. przyjmowane będą bez zmiany, zaś szacunki dokonane przed tym terminem winny ulec przez te instytucje przerachowaniu kameralnemu (bez zjazdu na grunt) na koszt płatnika. Płatnicy winni przedstawić właściwym urządowi skarbowym w terminie do dnia 31 grudnia 1933 r. zaświadczenia tych instytucji o dokonanych szacunkach, nie wyczekując specjalnych wezwań od urzędów skarbowych.

4) W wypadku, gdy nieruchomość nie była szacowana przez żadną z instytucji wspomnianych w ustępie 3), wartość tej nieruchomości ustala urząd skarbowy na podstawie własnych danych, opinii znawców, lub danych dostarczonych na żądanie urzędu przez płatnika.

5) Płatnicy, których majątek oszacowany został przez urząd skarbowy według postanowień ustępu 4), mogą spowodować dokonanie na własny koszt szacunku majątku nieruchomości przez instytucję kredytu długoterminowego i żądać, aby ten szacunek przyjęto jako miarodajny. Zaświadczenie tej instytucji o dokonaniu szacunku winni ci płatnicy przedstawić właściwemu urządowi skarbowemu w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania decyzji tego urzędu o ustaleniu wartości majątku.